Self Leadership

On Iunie 22, 2018

Înainte să te ridici in fruntea oamenilor învață să te orientezi spre conținutul motivației care dă un sens înălțător vieții tale în cadrul unei opere de artă.

Viața mi-a pus în jocul ei intrigant un sistem de schimbări vizând destinul unei lumi tot mai abătută de la planul divin, pe măsură ce evenimentele haotice se intensifică față de o realitate tot mai ostilă, împotriva căreia am început să lupt cu stiloul unui veritabil romancier care scrie istorie și cu metodele unui artist conceptual care vede lumea pictată într-o expresie de uimire.

Ca un excelent jucător de șah aflat într-un continuu exercițiu cu el însuși, viața mea își încredințează prima mutare caracterului unitar al științei, salvându-mă astfel de la o rătăcire fără traseu prefigurat înlăuntrul unei teme de consistență nebuloasă. Dincolo de toate, am suficient de mult spirit pentru a realiza imediat adevărul exprimat de un campion, că un astfel de joc este echivalent cu părăsirea stării de echilibru primar, static și sigur, pentru căutarea unui alt tip de echilibru, care este progresiv, dinamic, nesigur.

Şahul se întretaie cu arta în punctul în care sunt nevoit să mă supun unor reguli mai stricte, cu care nu aș fi de acord în mod normal. Dar pentru că ordinul vine de Sus, de la Cineva mai puternic decât mine, nu pot face altceva decât să spun "Da" unui destin necunoscut.

Aripile îngerului din mine, bătând cu însuflețire spre cele mai de sus și mai desăvârșite, avântul spre marea cunoaștere, tendința spiritului de a se descătușa de apăsarea terestră, pun în lumină gloria unei atenții divine îndreptate spre setea de îmbrățișare a unei incursiuni în mijlocul unei lumi ce păstrează încă puritatea și farmecul naturii puțin atinse de om.

Culoarea pe care o dau scrierilor mele, sângele jertfei lui Hristos și a martirilor, a iubirii și a focului de Rusalii, un limbaj universal nonverbal folosit în mod intuitiv care trece dincolo de orice limite impuse de condiția umană, este o aripă de lumină învârtoșată, zburând de una singură spre cele neștiute, dar, mai ales, spre cele voit ignorate de muritorii unei cetăți învinse, numită "autosuficiență".

Toate aceste considerații sunt destul de hazardate atunci când se revendică o vestire eficientă a cuvântului scris cu italice în versul *„Şi eu poate sunt nobil"* , în ciuda transparenței neschimbate a energiei ce împiedică sufletul și mintea să se ridice spre lumină. Încerc să fac abstracție de apartenența mea la contrastul dintre alb și negru de pe tabla unei totale nemișcări, în felul în care îmi accept soarta, rătăcind fără noimă pe urmele unei reînnoiri după care habar nu aveam că tânjeam câtuși de puțin.

Leadership: Motivația care dă semnificație vieții tale depinde de percepția ta asupra capacității de a realiza o sarcină spirituală, precum și de valoarea pe care o atribui acestei sarcini?

Dincolo de participarea la viața densă a lucrurilor și fenomenelor, prin proiecția unei estetici legate de teoria și promovarea unei arte misterioase, mi-am făcut obiceiul ca la sfârșitul fiecărei zile să-mi pun 4 întrebări, la care ar trebui să reflecteze orice erudit pus în situația de a da o semnificație statutului său de refugiat într-un ținut narativ, și totodată imaginar, în contact direct cu toate timpurile cărora le aparține prin sondarea abisalității sale:

1. Cum am contribuit la dezvoltarea științei?

2. Cum am contribuit la extinderea universului?

3. Se îndreaptă lumea în altă direcție datorită a ceea ce se petrece în mintea mea?

4. Ce motiv bun ar avea Dumnezeu să-mi facă o stea pe cer?

Prețul amintirilor care rănesc, servite la masa destinului, capcana imaginilor și proiecțiilor care mă leagă de viitor, izvorăsc din prezentul unei enigme în care trăiesc fără să-mi dau seama, la care se adaugă schimbarea de paradigmă de la cea a unei revizuiri de tip instantaneu la cea de evaluare continuă.

Tabloul lumii în care domină negrul și albul pe o tablă de șah care arde de nerăbdare ca cineva sau ceva să facă mutarea finală, matul unei vieți cu toate momentele ei de cumpănă, pare a fi pictat cu sângele unui artist necunoscut care s-a sinucis imediat după ce l-a terminat, din lipsă de motivație. O pictură originală încărcată de conținut, raritatea cu care cineva își arată independența față de clișeele unei gândiri fade - ca un manifest de libertate față de cele privative, inspiră idea de a realiza o artă plină de intelectualism pasibil a steriliza misterul poetic.

Perfecțiunea este geometria secretă a formei și a fondului, în niciun caz o culoare aruncată la întâmplare pe lungimea unei vieți îndelungi care nu-și găsește o formă de satisfacție totală, altceva decât ceea ce simți în căutarea unei justificări a ipotezelor pe care se bazează proiecțiile conștiinței.

După cum se poate intui, valoarea sarcinii spirituale pe care o abordez în formarea conceptelor de leadership depinde, mai întâi de toate, de împlinirea sufletească care mă face să simt că am avut impact asupra acestei lumi. Apoi, depinde de mâna destinului care mă călăuzește acolo unde trebuie să fiu și să înfăptuiesc „lucrarea" unirii cu prototipul unei ființe umane perfecte.

Leadership: Poți să te propulsezi dincolo de limitele credibilului, studiind forma și proprietățile unei gândiri axate pe imortalizarea destinului omului de creație într-o capodoperă a literaturii universale?

Chiar în acest moment citesc descrierea cărții "Tabloul Flamand", de Arturo Perez-Reverte: " *O restauratoare de artă găsește o inscripție misterioasă în forma unei table de șah pe un tablou al unui pictor flamand din secolul al XV-lea. Surprinzătoarea descoperire determină o galerie întreagă de personaje să înceapă o aventură plină de riscuri pentru a dezlega enigma. Dar nu e vorba de o enigmă oarecare: aceasta constituie cheia unui secret care ar fi putut să schimbe istoria Europei. Mișcările de șah marchează, pas cu pas, succesul sau eșecul anchetei, mereu pândită de diabolicul joc de capcane și echivocuri, la care participă nu numai pictura, ci și muzica, literatura, istoria și matematica.*"

Între mine și cartea de față cred că există o asemănare, printr-o incertitudine care mă aruncă într-un păienjeniș de dubii legat cu justificarea cu care îmi înfrunt destinul, exprimată în modul unui pictor de a înfățișa o realitate net diferită de cea știută de toată lumea. Dacă mă adâncesc într-un stil de viață care-mi permite să fiu comod și amorțit, nu mă mai pot transforma într-o enigmă pentru ceilalți. Așa e și cu viața pusă în slujba creației, este simbolul unui paradox: ea trebuie consumată din abundență, dar niciodată nu se consumă.

Cea mai înaltă menire a omului pe Pământ este să atingă desăvârșirea. Să găsești fix lucrul pentru care te-ai născut și să-l sculptezi în înaltul cerului cu mână de maestru. Urmează să-ți închipui că pătrunzi în plin Orient, că te adâncești într-un vis ca în „O mie și una de nopți" și devii prizonier în adâncul unui poem scris cu ajutorul culorilor în loc de cuvinte.

Literatura de leadership nu trebuie dominată de teorie, ci de sensibilitatea similară artei. Acest gen literar trebuie să manifeste o deosebită predilecție pentru efectul de contrast sau de adâncime pe care-l dă o imagine constituită din puterea sufletească pe care o are omul în spațiul de creație, din virtutea cu care omul se simte îmbogățit după experiența spațiului de exprimare a artei în diversitatea formelor sale și, mai ales, din simțirea cu care omul se îndreaptă spre Dumnezeu printr-o activitate neobosită.

Imaginea care te inspiră spre a face schimbări importante în viață este împlinirea unei ascensiuni spre culmile mândriei de a fi superior acestei lumi, a cărei poveste cutremurătoare farmecă generație după generație de cititori.

Self Leadership reprezintă expunerea în cadrul unei proiecții vizuale a unui mesaj, a unei idei, pentru o perioadă de timp suficient de lungă încât creierul lumii să o poată înregistra în mod conștient ca un fel de efect al tentației "fructului oprit". Acesta devine cu atât mai tentant cu cât regulile de construire a unei semnificații acordate vieții sunt prezentate ca o enigmă învăluită într-o ghicitoare.

Înainte să-i conduci pe ceilalți oameni trebuie să conștientizezi faptul că te afli în marele teatru experimental al vieții nu doar pentru a fi citit de restul lumii, ci pentru a juca tu însuți un rol de voluntar în derularea unei enigme numită "motivația desăvârșirii", la care lumea nu trebuie să renunțe.

N-am crezut dintotdeauna în mine, dar acum cred cu toată puterea. Desăvârșirea mi-a fost hărăzită fiindcă am pus la dispoziția universului o parte din mine care contemplă „cum ar fi să"... și duce întotdeauna planul până la capăt.

Source: https://neculaifantanaru.com/self-leadership.html